



Advies nr. 88/2018 van 26 september 2018

Betreft: Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende aanpassing van de besluiten van de Vlaamse Regering aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (CO-A-2018-079)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de Autoriteit);

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid de artikelen 23 en 26;

Gelet op het verzoek om advies van de Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding ontvangen op 27 juli 2018;

Gelet op het verslag van dhr. Van Der Kelen;

Brengt op 26 september 2018 het volgend advies uit:

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Autoriteit ontving op 27 juli 2018 een adviesaanvraag van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding (hierna "de aanvrager") aangaande een ontwerp van besluit (hierna "het ontwerp") van de Vlaamse Regering houdende aanpassing van de besluiten van de Vlaamse Regering aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming).

2. Het ontwerp beoogt volgens de begeleidende nota aan de Vlaamse Regering om "alle besluiten van de Vlaamse regering in overeenstemming met de AVG" te brengen.

3. Eerder werd de Autoriteit niet gevat om advies te verlenen over het Decreet van 8 juni 2018 houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (*algemene verordening gegevensbescherming*).

4. Het voorliggende ontwerp blijkt op de volgende punten onlosmakelijk verbonden met het Decreet van 8 juni 2018 :

- de rol van de Vlaamse toezichtcommissie, hierna "VTC", in de mate de tussenkomst van de VTC in het ontwerp wordt beschouwd als een waarborg bij de uitzonderingsbepalingen onder het ontwerp terwijl dienaangaande bedenkingen te formuleren zijn in het licht van de AVG (zie hierna).
- het Decreet van 8 juni 2018 voorziet quasi analoge uitzonderingsbepalingen op de rechten van de betrokkenen. Enerzijds wordt hiertoe de rechtsgrond onder artikel 23 lid 1, i) AVG gebruikt voor in totaal 19 uitzonderingen in de artikelen 8, 47, 48, 52, 68 (twee maal), 72, 77 (vier keer), 108 (twee keer), 109 (vijf keer) en 112 van het decreet. Dit betreft gevallen waar derden worden beschermd (klokkeluiders, minderjarigen,...) en betreft zeer uiteenlopende gevallen van appreciatie en afwijking. Anderzijds wordt de rechtsgrond onder artikel 23 lid 1 e) en h) AVG gebruikt voor in totaal 30 uitzonderingen in de artikelen 3, 4, 8, 31, 42, 46, 52, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 92, 123, 128, 140, 143, 145, 147, 150, 155, 156, 171, 172, 174, 182, 183 en 184 van het decreet. Deze uitzonderingen kunnen worden toegepast op basis van een appreciatie ("kan beslissen") door de behandelende

ambtenaar / personeelslid, organisatie of entiteit in het kader van een onderzoek gekoppeld aan de voorwaarden in de uitzonderingsbepaling.

- Het voorzien van bijzondere machten voor de Vlaamse Regering (artikel 190 van het Decreet van 8 juni 2018) om de nodige aanpassingen te doen in het licht van de AVG is relevant in de mate het ontwerp uitzonderingen voorziet op de rechten van de betrokkene die enkel door een formele wet kunnen worden voorzien (zie hierna).

5. Derhalve formuleert de Autoriteit uit eigen beweging aanvullende opmerkingen in dat opzicht, zonder evenwel een exhaustief onderzoek van het Decreet van 8 juni 2018 te beogen.

II. INHOUD VAN HET ONTWERP

6. Het voorliggende ontwerp past 57 besluiten van (voornamelijk) de Vlaamse Regering aan (zie de lijst in bijlage bij dit advies).

7. Uit de nota aan de Vlaamse Regering blijkt dat een werkgroep een screening maakte van bestaande besluiten van de Vlaamse Regering waarvan wijzigingsbepalingen aan de Autoriteit worden voorgelegd. Er is geen indicatie dat de VTC werd betrokken bij dit proces, noch beschikt de Autoriteit over enige indicatie welke besluiten reeds op onafhankelijke wijze werden onderzocht door een toezichthoudende autoriteit in het licht van hun decretale kader en in overeenstemming met de regels inzake dataprotectie (artikel 36.4 AVG).

1. Aanpassing naar de vorm van 57 besluiten

8. Met uitzondering van de toepassing van artikel 23 AVG voor het voorzien van uitzonderingen op de rechten van de betrokkenen bevat het ontwerp voornamelijk een aanpassing naar de vorm aan de in bijlage gevoegde besluiten (. Het betreft voornamelijk de volgende wijzigingen om verwijzingen op technisch-juridisch vlak te corrigeren:

- Verwijzingen naar de (afgeschafte) machtigingen worden vervangen door de bewoording "*met toepassing van de regelgeving inzake de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens die van toepassing is bij de mededeling van persoonsgegevens, zoals ze, in voorkomend geval, op federaal of Vlaams niveau verder is of wordt gespecificeerd*" (artikelen 10, 24, 67 en 78 van het ontwerp).
- Bestaande verwijzingen naar bijzondere categorieën van persoonsgegevens moeten worden gewijzigd omdat de AVG een nieuw onderscheid heeft gemaakt tussen de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens (artikel 9 AVG) en de verwerking van

persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten (artikel 10 AVG) (artikelen 14, 16, 17, 18, 19, 20, 26, 38, 40 en 51 van het ontwerp).

- Bestaande verwijzingen naar de Wet van 8 december 1992 worden vervangen door *“de regelgeving over de bescherming van natuurlijke personen bij de verwerking van persoonsgegevens”* (artikelen 4, 11, 12, 20, 22, 28, 30, 33, 34, 35, 36, 39, 41, 46, 47, 66, 73, 75, 76 en 77 van het ontwerp).
- Een bepaling waar een vergoeding werd aangerekend aan de betrokkene om zijn recht van inzage uit te oefenen wordt vervangen door een bepaling die de uitoefening van het recht kosteloos maakt (artikel 64 van het ontwerp).
- De verwijzingen naar bijzondere artikelen uit de Wet van 8 december 1992 worden vervangen door een verwijzing naar de corresponderende bepalingen uit de AVG (artikelen 7, 8, 82 en 85 van het ontwerp).
- De AVG introduceerde wijzigingen qua terminologie en deze worden overgenomen in de artikelen 1, 2, 6, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 48, 52, 68, 69, 70, 71, 72, 74, 79, 80, 81, 83 en 84 van het ontwerp.

Deze laatste aanpassingen qua terminologie geven geen aanleiding tot bijzondere opmerkingen.

2. Uitzonderingen op en het beperken van de rechten van de betrokkenen op basis van artikel 23 AVG

9. In het ontwerp worden verder ook uitzonderingen voorzien op de rechten van de betrokkenen gebaseerd op een toepassing van artikel 23 AVG, die analoog zijn aan de uitzonderingen die reeds zijn opgenomen in het Decreet van 8 juni 2018 (zie hiervoor). In de nota aan de Vlaamse Regering wordt het eerder aangehaalde onderscheid gemaakt tussen het voorzien van uitzonderingen op de rechten “bij inspectie- of auditonderzoeken” op grond van artikel 23, lid 1 i) AVG en het voorzien van beperkingen op de rechten van de betrokkenen op grond van artikel 23, lid 1 e) en h) AVG.

10. Onder de eerste categorie ziet de aanvrager op grond van artikel 23 AVG *“de mogelijkheid (...) om recht op o.a. inzage en verbetering niet in te willigen. Via voorliggend ontwerp van besluit wordt met een bepaling die bestaat uit zes leden en telkens afgestemd is op de concrete toezicht-, inspectie- en auditdiensten die gegevens verwerkt, een uitzondering op de rechten van de betrokkenen te voorzien.*

De hierboven uiteengezette aanpassing, zoals die ook in het AVG-decreet werd opgenomen, gebeurt in de artikelen 49, 50, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 en 65 van het voorliggend ontwerp van besluit.”

11. De uitzonderingsbepaling die ook terug te vinden is in diverse bepalingen van het Decreet van 8 juni 2018 (en die betrekking heeft op onderzoeken) luidt als volgt :

"Met toepassing van artikel 23, lid 1, e) en h), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) kunnen de bevoegde personen in het kader van een controle beslissen de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet toe te passen bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van een onderzoek dat betrekking heeft op een welbepaalde natuurlijke persoon, als voldaan wordt aan de voorwaarden, vermeld in het tweede tot en met het zesde lid.

De mogelijkheid, vermeld in het eerste lid, geldt alleen gedurende de periode waarin de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een controle, een onderzoek of de voorbereidende werkzaamheden die daarmee verband houden, in het kader van de decretale en reglementaire opdrachten van de bevoegde personen in het kader van een controle, en op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast.

De bevoegde personen in het kader van een controle moeten de beslissing, vermeld in het eerste lid, in voorkomend geval, rechtvaardigen op verzoek van de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in artikel 10/1 van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer, hierna de toezichtcommissie te noemen."

12. Daarnaast bevatten de artikelen 3 en 5 van het ontwerp beperkingen op de rechten van de betrokkene onder de besluiten op het personeelsstatuut en het statuut van de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissaris. De betreffende bepalingen vervangen de mededeling van de beslissing door een inzage in het dossier en luiden als volgt :

"In artikel (...) wordt de zin "Zij beschikken voor de inzage van het dossier over een termijn van ten minste vijftien kalenderdagen nadat zij de oproepingsbrief ontvangen hebben" vervangen door de zin "Met toepassing van artikel 23, lid 1, i), van de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) beschikken ze, in afwijking van artikel 12, lid 3, van de voormelde verordening, voor de inzage van het dossier over een termijn van ten minste vijftien kalenderdagen nadat ze de oproepingsbrief ontvangen hebben."

III. ONDERZOEK VAN HET ONTWERP

1. Toepasselijkheid van de AVG

13. Uit het ontwerp blijkt dat de Europese regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens (actueel de AVG) van toepassing is op de verwerking(en) van persoonsgegevens in de lidstaten uit hoofde van die Verordening. In de artikelen in het ontwerp die verwerkingen van persoonsgegevens betreffen zal de AVG toepasselijk zijn. De Autoriteit legt voor alle duidelijkheid de nadruk op het feit dat zij zich niet kan uitspreken over de elementen¹ die vallen onder de Richtlijn 2016/680². Zij wijst op de wat dat betreft op artikel 26, 7° van de Wet van 30 juli 2018³

14. Sowieso dient de aanvrager beide verwerkingen onder de onderscheiden toepassingsgebieden te scheiden. Waar de AVG toepasselijk is, kan de administratie niet terugvallen op de Richtlijn 2016/680 om zodoende het geheim van het strafrechtelijk onderzoek in te roepen om de rechten van de betrokkenen onder haar eigen verwerking voor administratieve doeleinden voor onbepaalde duur op te schorten of uit te sluiten⁴. Dergelijk gebrek aan scheiding van juridisch onderscheiden verwerkingen en hun verschillende regimes aan rechten en verplichtingen is nochtans terug te vinden in de motivering voor de Raad van State⁵.

2. Wat het screeningsproces betreft dat voorafging aan de geviseerde besluiten in het ontwerp

15. De Autoriteit stelt vast dat **niet het volledig Vlaams reglementair kader** wordt gevisieerd door het ontwerp. Enkel de geselecteerde Vlaamse besluiten (zie de lijst in bijlage) worden in het ontwerp aangepast.⁶

¹ In de uitzonderingsbepalingen van het Decreet van 8 juni 2018 staat volgende alinea :

"Als een dossier dat persoonsgegevens als vermeld in het vierde lid bevat, is verzonden naar het Openbaar Ministerie en kan leiden tot activiteiten onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, en er onduidelijkheid is over het geheim van het onderzoek onder leiding van het Openbaar Ministerie of een onderzoeksrechter, mag Audit Vlaanderen op verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening pas antwoorden nadat het Openbaar Ministerie of, in voorkomend geval de onderzoeksrechter aan Audit Vlaanderen heeft bevestigd dat een antwoord het onderzoek niet in het gedrang brengt of kan brengen."

² Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad*, PB L 119, 4 mei 2016, p. 89–131.

³ Wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, B.S., 5 september 2018.

⁴ Bv. Artikel 109, 5° van het Decreet van 8 juni 2018 dat stelt dat de artikelen 12 tot en met 22 AVG niet gelden voor de gegevens "die (...) het geheim van het onderzoek, vermeld in artikel 28 *quinquies*, § 1, van het Wetboek van Strafvordering, schenden."

⁵ Advies van de Raad van State nr. 62.834/3 van 19 februari 2018 aangaande een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest „houdende de aanpassing van de decreten aan de verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)", punt 9.3.7.

⁶ DE BOT, *De uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming – enkele bemerkingen bij de Belgische context*, TVW 2016 (218), pagina 226 (punt 3.3).

16. Het behoort niet tot het voorwerp van de adviesaanvraag aan de Autoriteit om na te gaan of de (geselecteerde en niet geselecteerde) besluiten conform zijn aan de bepalingen van de AVG en hun decretale basis. Zij beperkt haar onderzoek tot de wijzigingsbepalingen in het ontwerp.

3. Wat het voorzien van uitzonderingen op de rechten betreft in een besluit van de Vlaamse Regering

17. Verwijzend naar de rechtspraak van het Hof van Justitie⁷ met betrekking tot het corresponderende artikel 13 uit de Richtlijn 95/46/EG wees de Commissie voor de bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer er eerder⁸ reeds op dat uitzonderingen op de rechten van de betrokkene moeten bepaald zijn in de wetgeving en beperkt blijven tot het strikt noodzakelijke. In recente adviezen van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer aangaande analoge uitzonderingsbepalingen op bepaalde artikelen van de AVG was de Commissie vaak ongunstig⁹ daar dergelijke bepalingen door de wetgever tot op heden veel te ruim en algemeen als een “blanco cheque” worden neergeschreven. Dit terwijl de AVG brede exonerationen zonder motivering en waarborgen die geschreven zijn op maat van (het risico van) de verwerking niet toelaat.

18. De Autoriteit dient na te gaan of de aanvrager een evenwichtige afweging heeft gemaakt tussen, enerzijds, het belang om ervoor te zorgen dat haar handelen transparant is en de overheidsmiddelen optimaal worden besteed, en anderzijds, de inbreuk op het recht van de betrokken begunstigden op eerbiediging van hun privéleven in het algemeen en op bescherming van hun persoonsgegevens in het bijzonder.

19. Het ontwerp bevat een aantal van de door artikel 23.2 AVG vereiste waarborgen, waaronder het bepalen van het materieel toepassingsgebied van de regeling (persoonsgegevens in het kader van een onderzoek), het verwijzen naar de doeleinden die de uitzondering rechtvaardigen zoals verwoord

⁷ HvJ 1 oktober 2015 (C-201/14), Smaranda Bara e.a., § 39; Hof van Justitie 27 september 2017 (C-73/16), Puškár, § 96; HvJ 7 november 2013 (C-473/12), BIV v. Englebert, § 32.

⁸ Advies nr 34/2018 van 11 april 2018 inzake een voorontwerp van wet tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, gepubliceerd op https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/advies_34_2018.pdf.

⁹ Zie de randnummers 110 en volgende van het advies 33/2018 van 11 april 2018 betreffende het voorontwerp van wet betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, gepubliceerd op https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/advies_33_2018.pdf; zie de randnummers 54 tot en met 56 van het advies 34/2018 van 11 april 2018 inzake een voorontwerp van wet tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, gepubliceerd op https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/advies_34_2018.pdf; randnummers 9 en volgende van het advies nr. 41/2018 van 23 mei 2018 over een voorontwerp van wet houdende diverse financiële bepalingen, gepubliceerd op https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/advies_41_2018.pdf.

in artikel 23, lid 1, e) en h) AVG en de bepaling dat de uitzondering noodzakelijk moet zijn voor “het goede verloop van het onderzoek”. De Autoriteit treedt de kritiek van de Raad van State bij die stelt dat het niet duidelijk is dat alle elementen uit artikel 23.2 AVG voldoende duidelijk zijn uitgewerkt in het Decreet van 8 juni 2018¹⁰. Hetzelfde gaat op voor het ontwerp.

20. De Autoriteit heeft fundamentele opmerkingen bij de in de randnummers 9 en 11 vermelde artikelen van het ontwerp die de rechten van de betrokkenen op analoge wijze uitsluiten of beperken.

21. De wetgever kan geen complete buitentoepassingsverklaring invoeren van de rechten en plichten, maar **enkel een tijdelijke schorsing**¹¹ van de uitoefening van de in artikel 23.1 vermelde rechten en plichten. Artikel 23.1 AVG stelt immers : “*De reikwijdte (...) kan worden beperkt (...)*”. Het ontwerp en het Decreet van 8 juni 2018 spreken echter van “*beslissen (...) niet toe te passen.*”

22. De Autoriteit wijst op het gegeven dat de Vlaamse overheid sowieso (ook als artikel 23.1 AVG wordt toegepast) onderworpen blijft aan de regels die betrekking hebben op bescherming van de persoonlijke levenssfeer (artikelen 8 EVRM, 22 Grondwet en 7 EU Handvest).

23. De Autoriteit volgt de Raad van State in haar opmerking¹² dat uitzonderingen op de rechten van de betrokkenen **enkel bij een formele wet (decreet)** kunnen worden voorzien en niet bij een besluit van de Vlaamse Regering (artikel 22 Grondwet). Dit volgt ook uit eerdere adviezen van de Raad van State¹³ en arresten van het Grondwettelijk Hof¹⁴.

24. In dat verband heeft vaste rechtspraak van het Hof van Justitie¹⁵ herhaaldelijk benadrukt dat de uitzonderingen op de bescherming van de persoonsgegevens en de beperkingen daarvan binnen

¹⁰ Advies van de Raad van State nr. 62.834/3 van 19 februari 2018, punt 9.5.

¹¹ GwH Arrest 27 maart 2014, nr. 51/2014 inzake *het beroep tot vernietiging van de artikelen 8 en 11 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten, ingesteld door de vzw « Liga van belastingplichtigen »*, gepubliceerd op <http://www.const-court.be/public/n/2014/2014-051n.pdf>.

¹² Advies van de Raad van State nr. 62.834/3 van 19 februari 2018, punt 10 betreffende artikel 152 van het voorontwerp van decreet (artikel 190 van het Decreet van 8 juni 2018).

¹³ Raad van State, adviezen 37.748 en 37.749 van 23 november 2004 over voorontwerpen van wet «houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen» (37.748/AV) en «houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 tot oprichting van een beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen» (37.749/AV), randnummer 11 gepubliceerd op <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/51/1598/51K1598001.pdf>; Advies 38.385 van 3 oktober 2005 betreffende een ontwerp van koninklijk besluit “tot regeling van het statuut van de bijzondere veldwachters, randnummer 1, B.S., 24 februari 2006.

¹⁴ GwH 30 april 2003, nr. 50/2003 betreffende Luchthavens en vliegvelden, nummer B.8.10; GwH 18 oktober 2006, nr. 151/2006 betreffende *de beroepen tot vernietiging van de wet van 3 mei 2005 houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 betreffende de classificatie en de veiligheidsmachtigingen, en van de wet van 3 mei 2005 houdende wijziging van de wet van 11 december 1998 tot oprichting van een beroepsorgaan inzake veiligheidsmachtigingen*, ingesteld door de VZW Ligue des droits de l’homme, nummer B.5.6.

¹⁵ HvJ, 21 december 2016, C-203/15, Tele2sverige, § 96. “*De eerbiediging van het evenredigheidsbeginsel vloeit ook voort uit de vaste rechtspraak van het Hof volgens welke de bescherming van het grondrecht op eerbiediging van het privéleven op het niveau van de Unie vereist dat de uitzonderingen op de bescherming van de persoonsgegevens en de beperkingen daarvan binnen de grenzen van het strikt noodzakelijke blijven (arresten van 16 december 2008, Satakunnan Markkinapörssi en Satamedia, C-73/07, EU:C:2008:727, punt 56, en 9 november 2010, Volker und Markus Schecke en Eifert, C-92/09 en C-93/09, EU:C:2010:662, punt 77; arrest Digital Rights, punt 52, en arrest van 6 oktober 2015, Schrems, C-362/14, EU:C:2015:650, punt 92).*”

de grenzen van het **strikt noodzakelijke** moeten blijven¹⁶. In dezelfde zin besliste het Grondwettelijk Hof¹⁷ dat (de duur van) de beperkingen op de rechten ook moet worden beperkt tot het strikt noodzakelijke¹⁸.

25. Na verzoek om uitleg bij de aanvrager¹⁹ kan de Autoriteit geen strikte noodzaak vaststellen voor de afwijking in de artikelen 3 en 5 van het ontwerp van de toepassing van artikel 12, lid 3 AVG, gegrond op **artikel 23 lid 1, i) AVG**. Zij ziet geen noodzaak om in tuchtzaken de plicht van de verwerkingsverantwoordelijke tot het reageren op een uitoefening van de rechten te vervangen door een verwijzing naar de mogelijkheid voor de betrokkene om zijn dossier te raadplegen. In deze context verwijst de Autoriteit naar het meer evenwichtige document van de Europese Toezichthouder voor Gegevensbescherming ("EDPS")²⁰ die de informatieplicht van de verwerkingsverantwoordelijke op genuanceerde wijze toepaste in de context van Europese tuchtzaken in plaats van de toepassing van deze plicht principieel uit te sluiten. De Autoriteit suggereert dat de aanvrager zich hierdoor laat inspireren en de artikelen 3 en 5 van het ontwerp op meer genuanceerde wijze herziet.

26. Hoewel het ontwerp en de analoge uitzonderingen in het Decreet van 8 juni 2018 op grond van **artikel 23, lid 1, e) en h) AVG** (zie hiervoor) stellen dat de uitzonderingen moeten noodzakelijk zijn voor het goede verloop van het onderzoek en betrekking moeten hebben op een welbepaalde persoon, **preciseren deze uitzonderingen niet hoe lang de voorbereidende werkzaamheden die de schorsing van de rechten kunnen verantwoorden maximaal kan duren**. Dit maakt dat de beslissing om de rechten niet toe te passen potentieel zonder (redelijke) tijdsbeperking kan gelden²¹, hetgeen ook ingaat tegen de vereiste in de AVG om het toepassingsgebied van de uitzonderingen duidelijk te omschrijven (artikel 23.2, c) AVG).

27. **Volgens artikel 23 lid 1 AVG** moeten de uitzonderingen ook **evenredig** zijn²². Dit wil zeggen dat de uitzondering op de rechten relevant moet zijn voor het vrijwaren van een van de belangen vermeld in artikel 23.1 AVG. Het ontwerp voorziet een blanco uitzondering op de rechten "*vermeld in artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening*" (...) *op voorwaarde dat het voor het goede verloop van het onderzoek noodzakelijk is dat de verplichtingen en de rechten, vermeld in*

¹⁶ HvJ, 27 september 2017, C-73/16, Peter Puškár v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, § 112.

¹⁷ GwH Arrest 27 maart 2014, nr. 51/2014 inzake *het beroep tot vernietiging van de artikelen 8 en 11 van de wet van 3 augustus 2012 houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten, ingesteld door de vzw « Liga van belastingplichtigen »*, punt B.8.5. gepubliceerd op <http://www.const-court.be/public/n/2014/2014-051n.pdf>.

¹⁸ Hof van Justitie (pq HvJ plus haut et Hof van Justitie ici ?) 1 oktober 2015, C-201/14, Smaranda Bara e.a., § 39.

¹⁹ Bericht aan de behandelende ambtenaar van 9 augustus 2018.

²⁰ EDPS, *Guidelines on processing personal information in administrative inquiries and disciplinary proceedings*, 18 november 2016, gepubliceerd op https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/16-11-18_guidelines_administrative_inquiries_en.pdf.

²¹ Zie bij analogie advies van de Raad van State nr. 51291/2 van 21 mei 2012, gepubliceerd op Parl. St., Kamer, 2011-2012, DOC 53-2343/001, p. 23 punt 3.2 *in fine*, <http://www.dekamer.be/FLWB/pdf/53/2343/53K2343001.pdf>.

²² "*in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel*".

artikel 12 tot en met 22 van de voormelde verordening, niet worden toegepast." In minstens twee gevallen acht de Autoriteit deze zeer ruime formulering **niet evenredig** (zie hierna).

28. De Autoriteit meent met name dat **een uitzondering op artikel 13, lid 1, b) en 14, lid 1, b) AVG²³ onder het ontwerp niet noodzakelijk noch gerechtvaardigd is**. Het onthouden van informatie over de coördinaten van de functionaris voor gegevensbescherming is immers op zich genomen geen noodzakelijke en evenredige maatregel onder een van de uitzonderingsgronden van artikel 23.1 AVG. Deze informatie is juist relevant én noodzakelijk in het licht van de toepassing van het recht op onrechtstreekse toegang als waarborg voor de betrokkene (artikel 24 van het Decreet van 8 juni 2018).

29. Wat het **recht op rectificatie** betreft **in artikel 16 AVG** sluit de Autoriteit zich aan bij de eerdere opmerking van de Raad van State op een analoge bepaling²⁴ dat het hoe dan ook niet duidelijk is waarom een betrokkene die tijdelijk verstoken is van het recht van inzage en van de directe informatieplicht, maar die weet heeft van een vergissing in de verzamelde gegevens, de verbetering van deze gegevens niet zou kunnen vragen.

30. Uit het advies van de Raad van State²⁵ blijkt dat de uitzonderingsbepalingen in het Decreet van 8 juni 2018²⁶ op de rechten in de artikelen 13 en 14 AVG onevenredig zijn, nu de artikelen 13 en 14 van de AVG "*niet mede opnieuw worden toegepast nadat het onderzoek is afgesloten*". De Autoriteit sluit zich hierbij aan.

4. Wat het ondersteunen van de VTC betreft

31. De uitzonderingsbepalingen op grond van artikel 23, lid 1, e) en h) AVG (context van onderzoek) bevatten de (ogenschijnlijke) waarborg dat de beslissing om de rechten niet toe te passen "in voorkomend geval" zal moeten worden gerechtvaardigd op verzoek van de VTC. De Autoriteit ziet echter een combinatie van verschillende redenen waarom deze waarborg in de praktijk slechts een beperkt effect kan hebben.

32. De uitzonderingsbepalingen zijn derwijze omschreven dat de administratie de facto eigenmachtig kan beslissen of er sprake is van een gerechtvaardigde reden om de rechten van de betrokkene niet toe te passen (zolang de VTC niet tussenkomt).

²³ Het mededelen van de contactgegevens van de functionaris voor gegevensbescherming.

²⁴ Advies van de Raad van State nr. 51291/2 van 21 mei 2012, gepubliceerd op Parl. St., Kamer, 2011-2012, DOC 53-2343/001, p. 23 punt 3.3 *in fine*, <http://www.dekamer.be/FLWB/pdf/53/2343/53K2343001.pdf>.

²⁵ Advies van de Raad van State nr. 62.834/3 van 19 februari 2018, punt 9.3.6 *in fine*.

²⁶ Luidend als volgt : "*Nadat het onderzoek afgesloten is, worden de rechten, vermeld in artikel 13 tot en met 22 van de voormelde verordening, in voorkomend geval conform artikel 12 van de voormelde verordening opnieuw toegepast*".

33. De VTC kan onmogelijk tussenkomen in elk dossier van de 44 gevallen onder het decreet en het ontwerp waar uitzonderingen op grond van artikel 23, lid 1, e) en h) AVG worden voorzien. In de praktijk zal zij vermoedelijk enkel haar controlerol kunnen uitoefenen mits afdoende middelen ter beschikking worden gesteld en zij door de betrokkene wordt gevat met een verzoek om onrechtstreekse toegang op grond van artikel 24 van het Decreet van 8 juni 2018 (artikel 10/5 van het e-govdecreet²⁷). Dit betekent dat gelijkaardige gevallen geen gelijkaardige behandeling dreigen te krijgen (niet elke betrokkene zal de VTC vatten met een verzoek om onrechtstreekse toegang).

34. De Autoriteit stelt zich in het licht van de AVG bovendien vragen bij de wettelijkheid van de werkingsvoorwaarden die het Decreet van 8 juni 2018 oplegt aan de gewijzigde VTC. Dit decreet bevat een combinatie van bepalingen die de onafhankelijkheid van de VTC kunnen ondergraven, en een impliciete verantwoordingsplicht als de toezichthouder zijn taken uitoefent die niet terug te vinden is in de AVG. Dit wordt gecombineerd met de (on)mogelijkheid voor de VTC om de onder artikel 84 AVG vereiste sanctiemaatregelen op te leggen. Het Decreet van 8 juni 2018 stelt immers:

- dat de Vlaamse Regering de voorzitter van de VTC aanduidt onder de leden²⁸,
- dat het personeel van de VTC ter beschikking wordt gesteld door de diensten van de Vlaamse Regering²⁹. Dit terwijl **artikel 52.2 AVG** stelt: *"Elke lidstaat zorgt ervoor dat elke toezichthoudende autoriteit eigen en zelfgekozen personeelsleden heeft, die onder de exclusieve leiding van het lid of de leden van de betrokken toezichthoudende autoriteit staan."* De overweging 121 van de AVG herhaalt : *"De toezichthoudende autoriteit dient over eigen personeelsleden te beschikken, geselecteerd door de toezichthoudende autoriteit of een bij lidstatelijk recht ingestelde onafhankelijke instantie die bij uitsluiting onder leiding van de leden van de toezichthoudende autoriteit moet staan"*,
- dat de VTC bij haar aanbevelingen en adviezen moet rekening houden met de stand van de techniek, de uitvoeringskosten, alsook de aard, de omvang, de context en de verwerkingsdoeleinden en de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van personen. Dit terwijl de AVG deze plicht niet oplegt aan de toezichthouders, maar aan de (Vlaamse) verwerkingsverantwoordelijken en hun verwerkers (artikelen 25 en 32 AVG),
- dat het toepassen van corrigerende maatregelen onder artikel 58, lid 2 AVG wordt gekoppeld aan de voorwaarde dat de VTC rekening houdt met *"het informatieveiligheidsbeleid en met de stand van de techniek, de uitvoeringskosten, alsook met de aard, de omvang, de context en de verwerkingsdoeleinden en de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van personen"*. Dit terwijl de AVG deze voorwaarde niet oplegt aan toezichthouders (artikel 26 van het Decreet van 8 juni 2018),

²⁷ Decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*.

²⁸ Artikel 20, § 4 van het Decreet van 8 juni 2018.

²⁹ Artikel 22, § 2 van het Decreet van 8 juni 2018.

- dat het decreet geen sanctiemaatregelen voorziet (naast de corrigerende maatregelen van artikel 58.2 AVG), terwijl **artikel 84.1 AVG** dienaangaande een **reguleringsplicht** bevat ten aanzien van de Vlaamse overheid.

5. Wat het ondersteunen van de functionaris voor gegevensbescherming betreft

35. De rol van de functionaris voor gegevensbescherming onder de AVG als waarborg bij het schorsen van rechten wordt niet uitgewerkt. Dit terwijl sprake is van een toename van het aantal gegevensbeschermingsautoriteiten op federaal vlak en regionaal vlak, en een uitgebreide lijst van verschillend³⁰ geformuleerde uitzonderingen op de rechten van de betrokkenen voor vergelijkbare situaties (bv. federale en regionale belastingen). Dit creëert een kluwen waardoor het voor de rechtszoekende quasi onmogelijk is geworden om uit te maken wie zijn bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit is en wat zijn rechten zijn.

36. De Autoriteit is in deze context van oordeel dat de betrokkene in eerste lijn steeds zijn weg moet kunnen vinden bij de bevoegde functionaris voor gegevensbescherming van de betreffende toezichthouder. Dit teneinde toegang te vinden tot de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit, en om informatie te krijgen over zijn rechtsmiddelen (een beroep in rechte instellen en desgevallend een klacht indienen bij de bevoegde gegevensbeschermingsautoriteit).

37. Het ontwerp kan hiertoe concrete inhoudelijke bepalingen voorzien die de rol van de functionaris in die zin uitlegt. Dit naar analogie met een waarborg die reeds terug te vinden is in diverse bepalingen van een eerder wetsontwerp³¹.

6. Toepassing van artikel 22 Grondwet en verhouding met de Wet van 30 juli 2018³², en (de bijzondere machten verleend aan de Vlaamse Regering door) het Decreet van 8 juni 2018

38. In de nasleep van de toepasselijkheid van de AVG kondigt zich in België een situatie aan van een complex en gedifferentieerd samenspel van diverse rechtsregels op de bescherming van persoonsgegevens op Europees, federaal en regionaal vlak. In deze context zal ook rekening moeten worden gehouden met (en verwezen naar) andere rechtsbronnen dan de AVG, waaronder de Wet van 30 juli 2018.

³⁰ Wat de gevallen betreft in het decreet die vallen onder de toepassing van artikel 23, lid 1, i) AVG.

³¹ Zie de artikelen 61 tot en met 67 van de Wet van 5 september 2018 *tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, B.S.*, 10 september 2018.

³² Wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, B.S.*, 5 september 2018.

39. De Autoriteit wijst op het gegeven dat uit de parlementaire voorbereiding van (artikel 22 van) de Grondwet³³ blijkt dat de decreetgever in principe niet minder garanties kan bieden dan de federale wetgever op het gebied van de bescherming van de persoonlijke levenssfeer³⁴. De toepassing van de AVG op de Vlaamse besluiten vergt naast de voormelde maatregelen tot het wegwerken van inconsistenties met de AVG **volgens de rechtsleer³⁵ ook maatregelen van institutionele en/of bevoegdheidsmatige aard, inhoudelijke maatregelen van concretiserende en/of aanvullende aard en afdoende handhavingsmaatregelen** (voor de VTC). In die zin vereisen volgende elementen nog de bijzondere aandacht van de regionale wetgever :

- De vereiste voor de Vlaamse besturen en overheden om onder de risico-gebaseerde aanpak van de AVG steeds rekening te houden met de “impact op de rechten en vrijheden van de betrokkenen”, dit wanneer bestaande Vlaamse regelgeving wordt opgesteld of toegepast.
- Het toenemend aantal gevallen waar de uitzonderingen op grond van artikel 23.1 AVG worden geregeld met telkens weer andere voorwaarden qua bescherming dan op federaal vlak. Dit kan op bepaalde materies waar zowel een federale als regionale bevoegdheid bestaat (bv. fiscaliteit) leiden tot tegenstrijdige situaties qua dataprotectie.
- Het feit dat de Wet van 30 juli 2018 bijzondere regels heeft voorzien inzake minderjarigen en wetenschappelijk onderzoek.

40. De Autoriteit neemt akte van het feit dat artikel 190 van het Decreet van 8 juni 2018 bijzondere machten verleent aan de Vlaamse Regering om, gedurende een periode van 2 jaar, de bestaande wets- en decreetsbepalingen te wijzigen, aan te vullen, te vervangen en op te heffen om ze in overeenstemming te brengen met de AVG.

41. De Autoriteit sluit zich aan bij de kritiek van de Raad van State³⁶ dat deze zeer ruime machtiging potentieel niet voldoet aan alle voorwaarden³⁷ die het Grondwettelijk Hof vereist voor dergelijke machtigingen. De Raad van State concludeerde³⁸ dat met deze machtiging aan de Vlaamse Regering bestaande wets- en decreetsbepalingen enkel kunnen worden gewijzigd, aangevuld en vervangen of opgeheven “*om te vermijden dat ze in strijd zouden zijn met de dwingende bepalingen*”

³³ Rapport op naam van de Commissie tot herziening van de Grondwet teneinde een nieuw artikel 24quater in te lassen in verband met de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, Parl. St. Kamer, 1993-1994, 1278/2, p 3 en 4, ook geciteerd door Degraeve, E., o.c., J.T., 366 voetnoot 6, gepubliceerd op <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/48/1278/48K1278002.pdf>.

³⁴ GwH 14 februari 2008, arrest nr. 15/2008 betreffende het gezondheidsinformatiesysteem, ingesteld door het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van Geneesheren-specialisten en anderen, nummer B.21.

³⁵ DE BOT, *De uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming – enkele bemerkingen bij de Belgische context*, TVW 2016 (218), pagina 226 (punt 2.4.); SCHRAM, F., *De Belgische wetgevers en de komst van de AVG*, Tijdschrift Privacy & Persoonsgegevens, 2018/2, pagina 16.

³⁶ Advies van de Raad van State nr. 62.834/3 van 19 februari 2018, punt 10 *in fine*.

³⁷ Gebrek aan “uitzonderlijke omstandigheden” (de AVG werd gepubliceerd in het publicatieblad van 4 mei 2016, zodat de Vlaamse wetgever reeds beschikte over een termijn van meer dan twee jaar om haar wetgeving aan te passen), en afwijking van de voorwaarde dat een niet-tijdige bekrachtiging van besluiten bij decreet leidt tot een gebrek aan uitwerking van deze besluiten.

³⁸ Advies van de Raad van State nr. 62.834/3 van 19 februari 2018, punt 10 *in fine*.

van de AVG, zonder in nieuwe beperkingen of verdergaande maatregelen te mogen voorzien".

42. In de mate de toepassing van het artikel 190 van het Decreet van 8 juni 2018 niet strijdig is met de voormelde voorwaarden van het Grondwettelijk Hof suggereert de Autoriteit om deze bijzondere machten te gebruiken om:

- (1) de in dit advies aangehaalde elementen van het Decreet van 8 juni 2018 aan te passen (bepalingen inzake de uitzonderingsbepalingen en elementen die de door de AVG vereiste onafhankelijkheid van de VTC moeten versterken),
- (2) alle uitzonderingsbepalingen op de rechten van de betrokkenen in het ontwerp te herzien, ze een decretale basis te geven op een wijze die gecoördineerd is met (het kwaliteitsniveau van de meer coherente) uitzonderingsbepalingen die inmiddels zijn ingevoegd op federaal vlak³⁹. Op deze wijze moet de meer uniforme en overzichtelijke aanpak die bestond onder de uitzonderingsbepalingen van de Wet van 8 december 1992 (amendering van artikel 3, § 3 en volgende van deze wet) maximaal worden nagestreefd, in plaats van te blijven voorzien in de meest uiteenlopende formuleringen van uitzonderingen op federaal en regionaal vlak,
- (3) de voormelde aandachtspunten aan te pakken.

7. Bijzondere opmerkingen

43. De Autoriteit formuleert hierna nog een opmerking op artikel 51 van het ontwerp.

44. Artikel 51 van het ontwerp is niet verenigbaar met de AVG daar het ervan uitgaat dat de betrokken leerlingen (van rijscholen) hun "toestemming" moeten geven voor de verwerking van gezondheidsgegevens. Daar de toestemming steeds vrijwillig en intrekbaar is, dient de aanvrager een alternatieve rechtsbasis te voorzien voor de verwerking van gezondheidsgegevens in uitvoering van artikel 9.4 AVG⁴⁰. Hiertoe kan een evenwichtige en beschermende bepaling bij decreet worden ingevoerd die het proportionaliteitsbeginsel en evenredigheidsbeginsel naleeft ("need to know"). De Autoriteit wijst op de mogelijke waarborg van tussenkomst van een arts, en het enkel mededelen van de hoogst noodzakelijke informatie (bv. geen mededeling van het ganse medische dossier maar enkel de vraag naar rijgeschiktheid op basis van de algemene gezondheidstoestand).

³⁹ Zie o.m. de Wet van 5 september 2018 tot oprichting van het informatieveiligheidscomité en tot wijziging van diverse wetten betreffende de uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG, B.S., 10 september 2018.

⁴⁰ "De lidstaten kunnen bijkomende voorwaarden, waaronder beperkingen, met betrekking tot de verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens of gegevens over gezondheid handhaven of invoeren".

IV. BESLUIT

- De Autoriteit stelt vast dat de Vlaamse Regering niet alle (relevante) Vlaamse besluiten effectief afdoende heeft doorgelicht en aangepast aan de AVG. Hiervoor is een grondig en onafhankelijk onderzoek nodig van elk besluit in het licht van de AVG, hetgeen het wetgevend kader en de tijdspanne waarover de Autoriteit beschikt om haar advies te verlenen ruim overstijgt. In de selectie van besluiten blijft het ook beperkt tot de evidente taalkundige aanpassingen en de gevallen waar het uitsluiten van de rechten van de betrokkenen noodzakelijk wordt geacht (zie randnummer 15).
- Wat de taalkundige aanpassingen betreft in het licht van de AVG heeft de Autoriteit geen bijkomende opmerkingen (zie randnummer 8).
- Het ontwerp schiet op het gebied van de uitzonderingsbepalingen tekort. De Vlaamse Regering kan immers geen bij wijze van algemene regel geldende uitzonderingen introduceren op de rechten van de betrokkenen onder de AVG. Hiertoe is steeds een formele wet (decreet) vereist (zie randnummer 23).
- De analoge uitzonderingsbepalingen onder het Decreet van 8 juni 2018 en het ontwerp beantwoorden niet aan alle vereisten van de AVG, de artikelen 8 EVRM en 22 Grondwet en het EU handvest. Zij dienen te worden herzien (zie randnummers 21 en 24-30).
- De Autoriteit stelt vast dat er een noodzaak blijft tot verdere uitvoering door de Vlaamse wetgever op het gebied van maatregelen van institutionele en/of bevoegdheidsmatige aard, inhoudelijke maatregelen die de AVG moeten concretiseren en/of aanvullen en die de onafhankelijkheid en vereiste sanctiemaatregelen van de VTC moeten op het niveau brengen zoals vereist door de artikelen 58.2 en 84.1 AVG (zie randnummers 34-39).
- De bijzondere machten die de Vlaamse Regering werden toegekend in artikel 190 van het Decreet van 8 juni 2018 kunnen niet worden toegepast voor het voorzien in verdere uitzonderingen op de rechten van de betrokkenen maar enkel om de noodzakelijke verdere uitvoeringen onder de AVG te verrichten (zie randnummer 41).

OM DEZE REDENEN

spreekt de Autoriteit zich niet uit over de inhoud van de in bijlage vermelde besluiten van de Vlaamse Regering, maar enkel over de hiervoor aangehaalde wijzigingen in het ontwerp (taalkundige wijzigingen en uitzonderingsbepalingen);

stelt de Autoriteit vast dat de analoge uitzonderingsbepalingen vermeld in het Decreet van 8 juni 2018 en in het ontwerp strijdig zijn met de AVG en de bescherming van het grondrecht op eerbiediging van het privéleven, nu de Vlaamse Regering de rechten van de betrokkenen niet kan inperken en de

uitzonderingen (ondanks eerdere aanpassingen na het advies van de Raad van State) nog tekortschieten op het gebied van de noodzakelijkheids- en evenredigheidsvereiste;

verleent de Autoriteit een **gunstig advies** over de voormelde taalkundige aanpassingen in het ontwerp, **zonder de conformiteit met de AVG van de besluiten zelf te bevestigen**;

verleent de Autoriteit een **ongunstig advies** over alle uitzonderingen op de rechten van de betrokkenen in de artikelen 49, 50, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 en 65 van het ontwerp.

De Wnd. Administrateur,

De Voorzitter,

(get.) An Machtens

(get.) Willem Debeuckelaere

BIJLAGE 1**Besluiten die worden gewijzigd in het ontwerp, gerangschikt volgens de indeling in het voorontwerp van besluit**

1. het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 tot vaststelling van het statuut van de provinciegouverneurs en de adjunct van gouverneur van de provincie Vlaams- Brabant;
2. het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 tot vaststelling van het statuut van de arrondissementscommissarissen en de adjunct-arrondissementscommissaris;
3. het besluit van de Vlaamse Regering van 24 december 2004 houdende maatregelen ter bevordering en ondersteuning van het gelijkekansen- en diversiteitsbeleid in de Vlaamse administratie;
4. het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006;
5. het besluit van de Vlaamse Regering van 15 mei 2009 houdende de uitvoering van het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer;
6. het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2012 tot bepaling van de nadere regels voor de koppeling van geografische gegevensbronnen en geografische diensten in beheer van een derde partij aan het netwerk, vermeld in artikel 26 van het GDI-decreet, en de toegang tot en het gebruik ervan door instanties;
7. het besluit van de Vlaamse Regering van 18 mei 2018 betreffende de organisatie van een gemeentelijke volksraadpleging en een volksraadpleging in het district, en betreffende de samenstelling en de werking van de Vlaamse Adviescommissie voor Volksraadplegingen;
8. het besluit van de Vlaamse Regering van 11 maart 2016 tot vaststelling van de voorwaarden en de regels voor de toekenning van subsidies voor activiteiten ter bevordering van het internationaal ondernemen;
9. het besluit van de Vlaamse Regering van 21 juni 2013 betreffende het algemeen welzijnswerk;
10. het koninklijk besluit van 23 oktober 1964 tot bepaling van de normen die door de ziekenhuizen en hun diensten moeten worden nageleefd;
11. het koninklijk besluit van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen;
12. het koninklijk besluit van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor de erkenning van initiatieven van beschut wonen ten behoeve van psychiatrische patiënten;
13. het koninklijk besluit van 23 juni 2003 houdende vaststelling van de normen waaraan een transplantatiecentrum moet voldoen om te worden erkend als medische dienst zoals bedoeld in artikel 44 van de wet op de ziekenhuizen, gecoördineerd op 7 augustus 1987;
14. het koninklijk besluit van 17 februari 2005 houdende vaststelling van de normen waaraan een ziekenhuisbloedbank moet voldoen om te worden erkend;
15. het koninklijk besluit van 26 april 2007 houdende vaststelling van de normen waaraan het coördinerend gespecialiseerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker en het gespecialiseerd oncologisch zorgprogramma voor borstkanker moeten voldoen om te worden erkend;

16. het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2009 betreffende initiatieven om uitbreiding van schadelijke effecten, die veroorzaakt zijn door biotische factoren, tegen te gaan;
17. het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009 betreffende de programmatie, de erkenningsvoorwaarden en de subsidieregeling voor woonzorgvoorzieningen en verenigingen van gebruikers en mantelzorgers;
18. het besluit van de Vlaamse Regering van 22 maart 2013 betreffende het inzagerecht en de bemiddeling bij interlandelijke adoptie;
19. het Vergunningsbesluit van 22 november 2013;
20. het Procedurebesluit van 9 mei 2014;
21. het Kwaliteitsbesluit Buitenschoolse Opvang van 16 mei 2014;
22. het procedurebesluit Buitenschoolse Opvang van 19 december 2014;
23. het besluit van de Vlaamse Regering van 17 maart 2006 betreffende de regie van de zorg en bijstand tot sociale integratie van personen met een handicap en betreffende de erkenning en subsidiëring van een Vlaams Platform van verenigingen van personen met een handicap;
24. het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011 betreffende de algemene erkenningsvoorwaarden en kwaliteitszorg van voorzieningen voor opvang, behandeling en begeleiding van personen met een handicap;
25. het besluit van de Vlaamse Regering van 23 september 2005 tot uitvoering van het decreet van 30 april 2004 betreffende het verwerven van een titel van beroepsbekwaamheid;
26. het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding;
27. het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet () ne figure pas ds le titre de l'arrêté quid ? Faut-il le rajouter ? betreffende de private arbeidsbemiddeling;
28. het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2013 betreffende de loopbaanbegeleiding;
29. het besluit van de Vlaamse Regering van 19 december 2014 tot uitvoering van het decreet van 22 november 2013 betreffende de lokale diensteneconomie;
30. het besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2017 tot uitvoering van het decreet van 12 juli 2013 betreffende maatwerk bij collectieve inschakeling;
31. het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 25 april 2014 houdende de werk- en zorgtrajecten, wat betreft de activeringstrajecten en de arbeidsmatige activiteiten;
32. het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en van het gebruik van de openbare weg;
33. het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs;
34. het koninklijk besluit van 11 mei 2004 betreffende de voorwaarden voor erkenning van scholen voor het besturen van motorvoertuigen;

35. het koninklijk besluit van 10 juli 2006 betreffende het rijbewijs voor voertuigen van categorie B;
36. het koninklijk besluit van 21 december 2006 betreffende de vereisten inzake beroepsopleiding en -ervaring, de vereisten inzake psychotechnisch onderzoek voor het uitoefenen van een leidinggevende of uitvoerende functie in een bewakingsonderneming of interne bewakingsdienst en betreffende de erkenning van de opleidingen;
37. het koninklijk besluit van 4 mei 2007 betreffende het rijbewijs, de vakbekwaamheid en de nascholing van bestuurders van voertuigen van de categorieën C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E;
38. het koninklijk besluit van 13 november 2011 betreffende vervoerbare drukapparatuur;
39. het koninklijk besluit van 7 maart 2013 betreffende het gebruik van vloeibaar gemaakte petroleumgassen (LPG) voor de aandrijving van auto's;
40. het koninklijk besluit van 7 maart 2013 betreffende het gebruik van gecompriemd aardgas (CNG) voor het aandrijving van auto's;
41. het besluit van de Vlaamse Regering van 20 december 2013 betreffende handhaving inzake de bescherming van de verkeersinfrastructuur in geval van bijzonder wegtransport;
42. het besluit van de Vlaamse Regering van 22 september 2017 houdende de regeling van subsidies aan ondernemingen voor uitgaven ter bevordering van ecologisch en veilig goederenvervoer;
43. het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992 houdende de regeling van de samenwerking tussen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de milieu-parastatalen inzake de oprichting en de organisatie van een milieudatabank;
44. het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2007 tot instelling van een tegemoetkoming in de huurprijs voor woonbehoeftige huurders;
45. het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren;
46. het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juni 2008 betreffende de verzekering gewaarborgd wonen;
47. het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juli 2008 houdende bepaling van de nadere regels voor de opmaak, de actualisering en de financiering van het register van de onbebouwde percelen;
48. het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 tot oprichting van de kapitaalschadecommissies en tot regeling van de kapitaalschadecompensatie ter uitvoering van het decreet grond- en pandenbeleid;
49. het Energiebesluit van 19 november 2010;
50. het besluit van de Vlaamse Regering van 8 april 2011 houdende bepalingen van rechten en plichten van de exploitanten van een openbaar waterdistributienetwerk en hun klanten met

betrekking tot de levering van water bestemd voor menselijke consumptie, de uitvoering van de saneringsverplichting en het algemeen waterverkoopreglement;

51. het besluit van de Vlaamse Regering van 4 mei 2012 tot instelling van een tegemoetkoming voor kandidaat-huurders;
52. het koninklijk besluit van 29 mei 2013 betreffende de bescherming van proefdieren;
53. het koninklijk besluit van 25 april 2014 betreffende de identificatie en registratie van honden;
54. het koninklijk besluit van 10 juni 2014 betreffende de voorwaarden voor het vervoer, het verzamelen en het verhandelen van landbouwhuisdieren;
55. het besluit van de Vlaamse Regering van 30 oktober 2015 tot instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een bestaande woning of bij de realisatie van een nieuwe woning;
56. het besluit van de Vlaamse Regering van 5 februari 2016 betreffende de identificatie en registratie van katten;
57. besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2007 tot samenstelling van de toezichtcommissie in het kader van het gezondheidsinformatiesysteem en tot bepaling van de presentiegelden en vergoedingen.